

Tulipunase sigaretilille kirjulehine sort 'Variegata'.

Sigaretilill – tagasihoidlik, aga tubli

Sigaretililledel on suvises lillesortimendis kindel koht – nende õied on küll väikesed, aga taimed õitsevad väga pikka aega.

Sigaretilille (*Cuphea*) perekonda kuulub umbes 260 liiki üheaastasi taimi, püskuid ja väikesi põõsaid. Nende looduslik levila hõlmab USA kaguosa, Mehhiko, Kesk- ja Lõuna-Ameerika. Kuna tegemist on nägusate ning pikka aega õitsevate taimedega, kasvatatakse mitmeid neist peenral ja lilleanumates. Viimasel ajal on sigaretililledest saanud hinnatud kalmulilled.

Kõige levinum liik, mille järgi perekond endale ka nime on saanud, on Mehhikos ja Jamaikal kasvav **tulipunane sigaretilill** (*C. ignea*). Tema 2,5–3 cm pikkused punased must-valgete tipmetega õied meenutavad tõepoolest põlevat sigaretti. Madalad puhmikud õitsevad lumeni, siis võib nad potti istutada ning toas edasi kasvatada. Seal vajavad nad talvel jahedat,

õhurikast ja valget kohta. Kui talvitamine õnnestub, saab taimed kevadel taas õue istutada.

Teistest liikidest on kultuuris tuntumad veel tillukeste 1 cm suuruste lillakasroosade õitega **iisopilehine sigaretilill** (*C. hyssopifolia*) ja säravpunaste kroonlehtede ning purpuri värvi karvaste tolmukatega **mehhiko sigaretilill** (*C. llavea*). Mõlemast on aretatud mitmeid sorte. Needki liigid sobivad nii avamaale kui tupp.

Kõik kolm liiki eelistavad toitainerikast pinnast ja päikesepaistelist sooja kasvukohta, kuid lepivad ka viltsamate tingimustega. Avamaal nad ei talvitu. Neid on kerge seemnetega paljundada, varase tulemuse saamiseks tuleb külvata kasvuhuonesse juba alates veebruarist, mai lõpus

Iisopilehise sigaretilille sort 'Ruby Glow'.

saab külvata otse avamaale. Sigaretilille õnnestub paljundada ka rohtsete tipmist pistikutega.

Ajakirjast Gartenpraxis
VIRVE ROOST

Referendi märkus. Tulipunase ja iisopilehise sigaretilille kasvatamisega on positiivseid kogemusi ka Eestis. Cerese agronoomi Karin Tüüri andmetel on nad meilgi osutunud headeks kalmulilledeks.

179.–
(poes 199.–)

"Seemnest suureks"

Riho Teras, 116 lk, kõvad kaaned

Et püsilille seemnest võrsuks tõesti silmailu, tuleb teada üht-teist seemnete kasvatamisest. Autor leiab, et seemnest paljundatud püsililled on osutunud teistest tugevamateks ja haiguskindlamateks ning õigesti toimides on seemnest lille kasvatamine tore ja loov tegevus. Hoidke raamat käepärast, nii väldite istetegemise vigu ja meetodite otsimise vaeva.

149.–
(poes 176.–)

"Istutamise kunst"

Jüri Annist, 100 lk, kõvad kaaned

Jüri Annist kirjutab oma raamatus põhjalikult läbi kõikvõimalike puude-põõsaste ja hekkide, aga ka püskute, ronitaimede, rooside, elulõngade, rododendronite, alpi- ja moldaia taimede ning potitaimede istutamise põhitõed ja praktilised nipid. See on kindlasti raamat, mille läbilugemine aitab aiapidajal tulevikus istutusvigade tegemisel raha säästa.

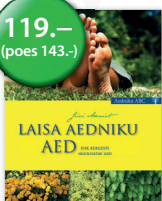
KIIRUSTA! Soodsad hinnad mai lõpuni!

119.–
(poes 143.–)

"Laisa aedniku aed ehk raamat mugavale aiapidajale"

Jüri Annist, 96 lk, kõvad kaaned

Paljudel aiaomanikel on üks ühine unelm: tahaks, et aed oleks ilus ja et sellega oleks vähe tööd. Paraku kipub elus kehtima reegel, et mida ilusam aed, seda rohkem nõuab see tööd. Siiski on võimalik mõnd lihtsat tõe arvestades kujundada "laisa mehe aed". Need tõesed on oma pikast töökoostusest välja soelunud tuntud aednik Jüri Annist.

149.–
(poes 176.–)

"Ravimtaimed aias"

Ulve Pihlik, 114 lk, kõvad kaaned

Rohkete fotodega illustreeritud käsiraamat õpetab tundma, kasutama ja kasvatama ravimtaimi nii linna- kui ka maakodu aias. Lisaks raviomadustega kultuurtaimedele on juttu kasulikest umbrohtudest, samuti looduslikest liikidest, keda on võimalik tuua kasvama kodusse.

